

het, oly kemény. — *Írót és túrót*³¹ készítettek a tejből az asszonyok. „Tejet öntvén a faedényekbe, megrázzák. A megrázott pedig habzik és elvál, s a kövére, melyet írósvajnak neveznek, a felületen áll meg, mivel könnyű; a neheze és vastagja pedig alatt ülepedik le, mit elválasztván szárítanak. S miután összefutott és megszáradt, túrónak nevezik. A tej *savója* pedig a közepén van.”³² — Gyermekük igen csak szeretik a *savanykás savót*, a víznél jobban oltja szomjukat. Valamennyi szkíta törzsnél szokásban volt a kancák fejése. Főként férfútalnak erjesztették ezt, a köles-, a búza- és a mézsör mellé. Édes túrót is rendszeresen készítenek belőle. Nem véletlenül emlegetik őket „kancatúróevő, jó törvényű szkítáknak”³³ a velük ismeretségbe kerülő népek! Bodék hallották félfüllel Fehérváron ezt. De büszkén dagadozott a mellük tőle! Lám, nemcsak vitézségüknek szállt híre hetedhét határon innen és túl, hanem erényeiknek és étkezési szokásaiknak is!

(Folytatjuk)

Bognár Stefánia

Kikelet-röpt

Ahány tavasz, annyi valós-magvú,
elcsépelet frázis és hazug álom
ringatózik a böjti szelekben
bókoló, kipattant barkaágon.

Ilyentájt jönnek mindent elsöprő
nagy szerelmek, s véres forradalmak,
leszünk tanúi sok elcsigázott
és megtizedelt madár csapatnak.

Tud-e még örülni tiszta szívvel
kígyó-almán nőtt tudós nemzedék
a védett hóvirág-nevetésnek,
s felejt-e ibolyán a szemét?

2014. január 19.

³¹ Hippokratész (*Uo.*) szerint *íppákának* nevezték a szkíták a „kancatúrót”.

³² Hippokratész: *A betegségekről*.

³³ Aiszkhülosz: *74-ik töredék*.